

WOJEWODA ŁÓDZKI

Łódź, 20 sierpnia 2025 r.

PNIK-III.1611.1.2025

Pani
Urszula Jędrzejczyk
Łódzki Państwowy Wojewódzki
Inspektor Sanitarny

Dotyczy: kontroli realizacji porozumienia zawartego 12 lutego 2015 r. pomiędzy Wojewodą Łódzkim a Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym w Łodzi w sprawie powierzenia prowadzenia spraw z zakresu egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym (wobec osób uchylających się od wykonania obowiązku poddania osób małoletnich szczepieniom ochronnym) w okresie od 1 lipca 2023 r. do 31 grudnia 2024 r., a także działania wcześniejsze, o ile miały one wpływ na badany proces.

W odpowiedzi na pisma:

- z 16 lipca br., którym przedstawiono stanowisko do sprawozdania z kontroli z 10 lipca br. (dokumentu pokontrolnego), w tym polemikę co do wydanych zaleceń pokontrolnych;
 - z 8 sierpnia br., którym przedłożono informację ws. sposobu realizacji niektórych zaleceń pokontrolnych;
- informuję, co następuje.

W odniesieniu do zaleceń pokontrolnych:

- 1) załatwiania spraw z zachowaniem terminu przewidzianego art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹. W przypadku niemożności załatwienia sprawy w powyższym terminie – należy stosować unormowania art. 36 Kpa – przyjmując informacje o sposobie realizacji zalecenia;
- 2) zakładania i prowadzenia metryk spraw w rozumieniu przepisów art. 66a Kpa – także akceptując informację o sposobie realizacji zalecenia;
- 3) włączania dowodów doręczenia – zwrotnych potwierdzeń odbioru w prowadzonych postępowaniach - do właściwych akt spraw – podtrzymując wydane zalecenie pokontrolne wraz z argumentacją zamieszczoną na stronie 20. dokumentu pokontrolnego.

¹ Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej: Kpa.

Ponadto wskazuję, że bieżące uzupełnianie akt postępowań egzekucyjnych o zwrotne potwierdzenia doręczenia pism ma na celu realizację funkcji porządkowej w odniesieniu do akt postępowań oraz stanowi jednocześnie dowód doręczenia stronom pism procesowych. Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że właściwe gromadzenie zwrotnych potwierdzeń doręczenia ułatwia organowi prowadzącemu postępowanie obliczanie terminów przysługujących stronom postępowań oraz obowiązujących organ administracji publicznej prowadzący postępowanie;

- 4) stosowania procedury określonej art. 34a ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji² - w razie spełnienia ustawowych przesłanek – także podtrzymuję wydane zalecenie pokontrolne wraz z argumentacją zamieszczoną na stronie 9-10 dokumentu pokontrolnego.

Dodatkowo wskazuję na następujące uwarunkowania stanu prawnego związanego ze stosowaniem powołanej normy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Zgodnie z art. 34 § 4 pkt 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji organ egzekucyjny po otrzymaniu zawiadomienia o wydaniu ostatecznego postanowienia o uznaniu zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, o którym mowa w:

- a) art. 33 § 2 pkt 1-5,
 - b) art. 33 § 2 pkt 6, jeżeli przyczyna braku wymagalności obowiązku ma charakter trwały lub wystąpiła przed wszczęciem egzekucji administracyjnej
- umarza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części.

Stosownie do art. 34a powołanej wyżej ustawy wierzyciel z urzędu występuje do organu egzekucyjnego o umorzenie postępowania egzekucyjnego w całości albo w części w przypadku wystąpienia przyczyny określonej w:

- 1) art. 33 § 2 pkt 1-5;
- 2) art. 33 § 2 pkt 6, jeżeli przyczyna braku wymagalności obowiązku ma charakter trwały lub wystąpiła przed wszczęciem egzekucji administracyjnej.

Art. 34a dodany został ustawą z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 2070), zmieniającą ustawę z dniem 30 lipca 2020 r.

W uzasadnieniu do projektu ustawy zmieniającej w części dotyczącej art. 34a zapisano: „... w przepisie jednoznacznie wskazano, że przyczyną wniesienia takiego żądania mogą być okoliczności będące podstawą zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej. Należy mieć na względzie, że nie w każdym przypadku podstawy zarzutu określonej w art. 33 § 2 zobowiązany ten zarzut wniesie. W takich przypadkach wierzyciel po ujawnieniu przyczyny określonej w art. 33 § 2 pkt 1-5 będzie zobligowany do wniesienia o umorzenie postępowania egzekucyjnego...”.

„W wyniku nowelizacji ustawy egzekucyjnej, z dniem 30.7.2020 r., pojawiły się możliwości korygowania działań organu egzekucyjnego w wyniku inicjatywy wierzyciela (art. 34a EgzAdmU). Podmiot ten uzyskał bardzo silny instrument wpływający na legalność egzekucji administracyjnej. W sytuacji, gdy stwierdzi z urzędu istnienie którejkolwiek

² Dz. U. z 2025 r., poz. 132. Dalej także: u.p.e.a.

z przyczyn stanowiących podstawę wniesienia zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, wierzyciel ma obowiązek niezwłocznie wystąpić do organu egzekucyjnego z żądaniem umorzenia postępowania egzekucyjnego. Organ ten nie ma prawa badania, czy te przesłanki faktycznie istnieją. Związany jest bowiem wnioskiem wierzyciela. Warto zatem podkreślić, że w aktualnym stanie prawnym przyczyny stanowiące podstawy ustawowe zarzutu mogą doprowadzić do zaprzestania prowadzenia egzekucji administracyjnej i umorzenia postępowania egzekucyjnego na skutek aktywności zobowiązanego za pomocą wniesionego środka zaskarżenia lub w związku z działaniami wierzyciela przez złożenie przez ten podmiot wniosku. W ten sposób istnieje niejako podwójne zabezpieczenie przed prowadzeniem niedopuszczalnej z materialnoprawnych przyczyn egzekucji administracyjnej.

Art. 34a EgzAdmU przewiduje możliwość działań tego podmiotu z urzędu na skutek stwierdzenia, że zaistniała którakolwiek z podstaw ustawowych zarzutu. W obu sytuacjach zatem wierzyciel, mimo braku aktywności zobowiązanego, może doprowadzić do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Podmiot ten zatem ma obowiązek czuwania, aby egzekucja administracyjna była prowadzona z poszanowaniem zasady praworządności” (por. *Zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej Komentarz praktyczny z orzecnictwem. Wzory pism procesowych*, Arkadiusz Cudak).

„Obowiązek wierzyciela wystąpienia z żądaniem umorzenia postępowania egzekucyjnego został wprowadzony jako uzupełnienie instytucji zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej. Zarzut bowiem jako środek prawny charakteryzuje się skargowością, a więc może być wniesiony wyłącznie przez legitymowany do tego podmiot, w tym przypadku tylko przez zobowiązanego. Oznacza to, że w praktyce nie w każdym przypadku zaistnienia podstawy do wniesienia zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej zobowiązany wystąpi z tym środkiem do właściwego organu. W takiej sytuacji, aby nie prowadzić postępowania, co do którego występują okoliczności będące podstawą wniesienia zarzutu, wierzyciel występuje do organu egzekucyjnego z podaniem o jego umorzenie. Wniesienie żądania umorzenia postępowania egzekucyjnego w określonych w ustawie przypadkach ma charakter obligatoryjny, bowiem komentowany przepis jednoznacznie reguluje sposób postępowania, a tym samym wykonanie tego obowiązku nie zostało uzależnione od woli wierzyciela, który w tym zakresie nie korzysta z uznania administracyjnego” (por. Egz. Adm.U red. Hauser/Wierzbowski 2024; wyd. 2, Legalis)”.

„Jeżeli wierzyciel po wniesieniu zarzutu, ale przed jego rozpatrzeniem, występuje do organu egzekucyjnego o umorzenie postępowania egzekucyjnego, ale wskazując inną przyczynę niż stanowiąca podstawę zarzutu, to organ egzekucyjny winien umorzyć postępowanie egzekucyjne na żądanie wierzyciela (art. 59 § 1 pkt 6 u.p.e.a.). Nie czyni to jednak bezprzedmiotowym postępowanie w sprawie zarzutu” (por. Przybysz Piotr Marek, *Postępowanie egzekucyjne w administracji. Komentarz*, wydanie II LEX/el. 2025).

Z zaprezentowanych komentarzy należy wysnuć wniosek, że art. 34a powoływanej ustawy znajduje zastosowanie w przypadku, gdy zobowiązany nie wniósł zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej albo wniósł zarzut, a wierzyciel wskazuje inną przyczynę niż stanowiącą podstawę zarzutu.

Z kolei z uzasadnienia wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie I SA/Rz 207/23 z dnia 24 sierpnia 2023 r. oraz wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 25 lipca 2023 r. I SA/Gl 874/22 (LEX nr 3609604,

LEX nr 3593869) wynika, że art. 34a u.p.e.a. znajduje zastosowanie również w przypadku wniesienia przez zobowiązanego zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej i wystąpienia przyczyn określonych w art. 33 § 2 pkt 1-5, art. 33 § 2 pkt 6, jeżeli przyczyna braku wymagalności obowiązku ma charakter trwały lub wystąpiła przed wszczęciem egzekucji administracyjnej.

Zastosowanie art. 34a u.p.e.a. w wymienionym wyżej przypadku potwierdza także zaprezentowany w systemie informacji prawnej Legalis wzór wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego w administracji; źródło: *Egzekucja administracyjna należności pieniężnych po zmianach. Praktyczny poradnik dla JSFP jako wierzycieli*, Andrzej Bielski, 2021.

Należy ponadto podnieść, że ustawodawca nie zawarł w art. 34a powołanej ustawy zapisu, który wskazywałby na wyłączenie jego stosowania w przypadku wniesienia przez zobowiązanego zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej.

Mając na uwadze przedstawione stanowisko, wnoszę o realizację zaleceń w kwestiach dowodów doręczenia i stosowania art. 34a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz oczekuję stosownej informacji Pani Inspektor w tym względzie w terminie do końca sierpnia br.

Jednocześnie informuję, że na stronie BIP ŁUW w Łodzi zostanie opublikowany dokument pokontrolny z 10 lipca br., stanowisko Pani Inspektor do dokumentu pokontrolnego z 16 lipca br. oraz niniejsze pismo.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl